

הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א בליקוט הנהגות לקיבוץ הקדוש

קיצור ותמצית דרכי ההנהגה על ציון רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א בערב ראש השנה, מיוסדים בעיקרם על מכתבו של הגה"צ רבי משה קרמר שליט"א לצעירי החבורות בעריה שנת תשס"ה, ועל דברים שהשמיע הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א בעת נסיעתו הראשונה לאומאן בעריה ניסן תשמ"ח כפי המובא בקונטרס "העליה" שיצא לאור ע"י הגה"ח רבי בצלאל ברוך פרידמן שליט"א, וכן ממקורות שונות בספרי מוהרנ"ת וגדולי אנשי זצ"ל:

פיצוח ראשי התיבות; ליק"ה - ליקוטי הלכות [ספרו של גאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א, בו מביא את דעת התורה של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב, ומשמש כשולחן-ערוך של חסידי ברסלב] ריס"ש - רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א. רס"ק - רבי משה קרמר שליט"א

- א. לקשר בליבנו היטב שבנסיעתינו זאת ובשהותינו באתרא קדישא הדין בימי ר"ה אנו מקיימים בזה רצונו הקי. (רמ"ק).
- ב. "להיות אצלו בר"ה" דהיינו [בחלק המעשה] לקיים כל הסדר של ר"ה סמוך ונראה לציון הקי, להתפלל יחד עם אנשי בביהמ"ד הנקרא על שמו, לקיים מצוות התקיעות של ר"ה, ועיקר העבודה של ר"ה היא בנין המלכות, היינו להמליך את השי"ת עלינו ועל כל העולם כמו שאומרים ומבקשים "מלוך על כל העולם כולו בכבודך" וכו' וכן על קוטב זה סובבים שאר הפיוטים והתפילות, כל אלו יעשה בהתקשרות אליו. (רמ"ק).
- ג. טוב שבכניסת ר"ה לפני תפילת ערבית יאמר הנוסח: "הריני מקשר את עצמי בכל התפילות והסדר של ימי ראש השנה הקדושים לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבינו הקדוש צדיק יסוד העולם רבי נחמן בן פיגה זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל" וכן כל עת שנזכרים במשך הימים של ר"ה לחזור על זה במחשבה או בדיבור, אבל יש לדעת שאם לא אמר לא עיכב, כי סתמא לשמא קאי. (רמ"ק).
- ד. תחילת ענין הקיבוץ בר"ה מתחיל בעת סליחות "זכור ברית". (מוהרנ"ת זצ"ל).
- ה. אחר אמירת סליחות זכור ברית ותפילת שחרית יחד עם אנשי בביהכנסת הנקרא ע"ש, הולכים אל הציון הקי, ואין צריך לדחוף רק עומדים סמוך לציוה"ק כמה שאפשר. (רמ"ק).
- ו. אפי' אם הוא חלש וקשה לו להמשיך בצום עד חצי היום כפי המבואר בהלכה, עדיף שיאמר תיקון הכללי אצל הציון כמו שיאמר אפי' בחלישות, מאשר יאמר אחרי טעימה. (מוהרנ"ת זצ"ל לבנו ר' יצחק, מובא בכוכבי אור אנשי מוהר"ן ל"ג).
- ז. בציון ישנם שלשה דברים שיש לעשות, פרוטה לצדקה לטובת נשמת הצדיק, תיקון הכללי, ווידוי דברים לפני הצדיק. (רימ"ש).
- ח. נותנים פרוטה לצדקה לטובת נשמת הצדיק, ומקנים את הפרוטה ע"י אחר לשם מטרה מסוימת של צדקה, (או למקבל הצדקה עצמו) שכבר בשעת מעשה שייכת הפרוטה למקבל הצדקה. (רימ"ש).
- ט. את הפרוטה נותנים קודם האמירה, כי בכך מעוררים זכותו של הצדיק. (רימ"ש).
- י. אומרים העשרה מזמורי תהלים – תקון הכללי במתינות מלה במלה ולשים את הלב לכוון פירוש המילות עד כמה שאפשר. (רימ"ש, רמ"ק).
- יא. לא לחשוב על התעוררות והתלהבות רק לומר פשוט מלה במלה בכוונת התיבות, וכל התיקונים הנשגבים נעשים מאליהם. (רימ"ש, רמ"ק).
- יב. התפילה שלאחר תיקון הכללי הוא תפילה נפלאה ונוראה, ולכן טוב לאומרה לפחות פעם אחת, אבל אין זה מהדברים שיש עליהם חיוב כמו תיקון הכללי, פרוטה לצדקה, ווידוי דברים, ולכן אין חיוב לאמרה כל אימת שאומרים את המזמורים. (רימ"ש).

- ג. כל אמירת תיקון הכללי הוא תיקון בפני עצמו, עוד פעם תיקון הכללי – עוד תיקון נצחי וכן הלאה. (רימ"ש).
- ד. אחר אמירת תיקון הכללי עם התפילה שלאחריה שופכים שיח איש כלבבו ליד הציון הקדוש, אם אפשר לעמוד אז סמוך ולהשים פניו על אבני הציוה"ק – מה טוב, אך אין צורך לדחוף וכנ"ל אלא יעמדו סמוך כמה שאפשר. (רמ"ק).
- ו. יבקש על דברים שיודע כל אחד בנפשו אשר בהם אורב עליו היצר. (רמ"ק).
- ז. ענין וידוי דברים לפני הצדיק שייך גם היום ומקיימין אותו בקבר הצדיק. (רימ"ש).
- ח. ישתדל לפרט כמידת זכרונו את כל מה שעבר עליו מנעוריו, וצריך לדעת כי יש להשתדל כפי האפשר להזכיר את כל מגרעותיו עד היום הזה, אך לא להתבלבל מזה שאין זוכרים הכל, כי בשר ודם אנחנו ולא ניתנה תורה למלאכי השרת, ובזוה"ק איתא בגודל מעלת וידוי דברים שכשהאדם מתודה על מה שחוקק בזכרונו השאר שאינו זוכר נמשך אבתרייהו. (רמ"ק, ועצה טובה קמ"ל, לומר וידוי המפורט אשר על ידה נזכרים דברים שונים שנשכחו או אינם שמים על לב, ואפשר לפרט בלשון המדוברת את הדברים).
- ט. לזכור מה שאמר רביז"ל לבתו בחיים חיותו שקבורתו הוא כמי שעובר בחיים חיותו מחדר לחדר, וכשבא אחד ודופק על הדלת, בוודאי ישמע אותו, וכך יצייר בדעתו שעומד ומדבר אל רבינו כמו בחיים חיותו. (רמ"ק).
- י. ענין ההשתטחות הוא בפשיטות שבאים להצדיק ומבקשים שימליץ טוב בעדינו ויעתיר בעבורינו, וזה כבר להשתטחות ייחשב. (רימ"ש, רמ"ק, ובהרחבה בליק"ה ה' ברכות הרי"ח ד"ט – ט).
- יא. בדבר השתטחות באופן שמשתטחים ממש על קבר הצדיק, לא כולם ראויים לשתטחות באופן זה, ולא כולם נוהגים בכך, יש בזה ענין גבוה של התדבקות רוחא ברוחא, ולאוו כל אחד הוא בר-הכי. (רימ"ש, ועיי' בליק"ה ה' ברה"ר ד-ט ומובא על מעלת ההליכה על קברי הצדיקים בער"ה כי אף מי שאינו בר-הכי נעשה זאת ממילא על ידי ריבוי תפילות ובקשות ומפרש שיחתו נגעי לבבו ומבקש ומשתוקק ומתגעגע לשוב להשי"ת באמת ולהיות כרצונו ורצון הצדיקים האמיתיים).
- יב. כשמתפללין יש להשיגיה חלילה לא להתפלל אל הצדיק (כמבואר בשו"ע) אלא יבקש מהשי"ת בזכות הצדיק השוכן פה, וכן מבקש מהצדיק שימליץ טוב בעדינו שיפעול ויעתיר בעדו לפני מלך רם ונישא, והצדיק הוא ציר (שליח) נאמן להעביר בקשותינו ולהשתדל בעבורינו שנזכה לקרבת ה' מעתה. (רימ"ש, רמ"ק).
- יג. ללמוד שם בהיכל הציוה"ק איזה מאמר בליק"מ כאשר יבחר לו, במתינות ובהבנה כפי האפשר, ולומר אח"כ התפילה שעליה ליד הציוה"ק. (רמ"ק, וכן מבואר בליק"ה ה' סימני בהמה וחיה טהורים ד-ו).
- יד. במשך הימים כדאי והגון לומר כל יום פעם אחת העשרה מזמורים ליד הציון הק' בשפיות הלב, וכמובן פרוטה לצדקה למען רביז"ל כלומר להזכרת נשמתו. (רמ"ק).
- יז. מה מאוד רצוי והגון להשתדל בכל האפשרות, לא לדבר שום שיחת חולין כלל בעת שנמצאים במקום הק' בהיכל הציון. (רמ"ק).
- יח. בעריכת התבודדות שבכל יום, לזכור לתת שבה והודי' להשי"ת שזיכה אותנו להזכיה הגדולה והנפלאה הזאת, להיות אצל רביה"ק בימי ר"ה כרצונו ז"ל, ולבקש מהשי"ת לזכות לקבל כל התיקונים של ר"ה, ולזכות לתיקון הנפש, בתכלית השלימות. (רמ"ק).
- יט. לזכור להתפלל ולבקש רחמים מעומקא דליבא על הכלל כולו, שהרי העולם צריך לרחמים גדולים, ורביז"ל הוא "צדיק הכללי" וראוי מאוד לעורר רחמים אצלו על ישועתן של ישראל בכללותן. (רימ"ש, רמ"ק).

הזכויות שמורות © הוקלד ע"י מערכת 'בחיבותא'